

தேனீ இணையத்தளம்

www.Thenee.com / www.Theneeweb.de

Email: Thenee41@hotmail.com / Theneeweb@yahoo.de

Online Newspaper in Tamil

Vol.10

27.11.2012

புலிகளின் வதை முகாம்களில் ஒன்றரை ஆண்டுகள் துன்புற்ற தோழர் மணியம் எழுதும் அனுபவத்தொடர் (75)

75. அம்மா பச்சை அரிசியால் ஐ தேக அரசும் - புலிகளும் தமிழ் மக்களுக்கும் கைதிகளுக்கும் கொடுத்த தண்டனை

வதை முகாமுக்கு வரும் கைதிகளின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கத் தொடங்கியிருந்தது. அதனால் இட நெருக்கடியும் ஏற்படத் தொடங்கியிருந்தது. புலிகளின் பார்வையில் சமூகத்தில் குற்றவாளிகளின் தொகை அதிகரித்து வருகின்றது என எண்ணிக் கொண்டோம். அதுவல்ல, புலிகள் எல்லோரையும் சந்தேகக் கண் கொண்டு பார்க்கிறார்கள், அதுதான் தொகையான ஆட்கள் கைது செய்யப்படுவதற்குக் காரணம் எனச் சிலர் வாதிக்கவும் கூடும். எது எப்படியோ? இந்திய அமைதிப்படை காரணமாக காட்டுக்குள் ஓடி ஒளித்திருந்தவர்கள், நாட்டுக்குள் வந்தவுடன் தமது குணத்தைக் காட்டத்தானே செய்வார்கள்.

இந்த சனத்தொகை அதிகரிப்பால், வாசலைத் தவிர மற்றைய மூன்று பக்கமும் 'ப' வடிவத்தில் கிழங்கு அடுக்கியது போல ஒருவரை ஒருவர் உரசிக்கொண்டுதான் படுக்க வேண்டும். திறந்த மலசல கூடத்தின் வாசல் அருகிலும் சிலர் படுத்திருப்பர். அருகே யாராவது மலசலம் கழித்துக் கொண்டும் இருப்பார்கள். ஹோலின் நடுவே யாரும் படுக்கக்கூடாது. திரும்பிப்படுப்பதோ அல்லது சற்று ஆறுதலுக்காக கால்களை மடக்கிக் கொண்டு படுப்பதோ முடியாத காரியம்.

இதைப் பார்க்கும் போது, 'ஒரு பக்கம் தமிழர்கள், மற்றைய பக்கங்கள் எல்லாம் கடல். இதற்குள் நான் எப்படி நீட்டி நிமிர்ந்து ஆசுவாசமாகப் படுக்க முடியும்?' என சிங்கள மன்னன் துட்ட காமினி தனது தாயாரான விகாரமாதேவிக்கு உரைத்த வாக்கியங்கள்தான் எனக்கு குரபகத்திற்கு வருவதுண்டு.

உணவு நிலைமையிலும் பெரிய மாற்றங்கள் இல்லை. எனினும் ஒரு சிறிய மாற்றம் மதிய உணவில் மட்டும் ஏற்பட்டிருந்தது. மூன்று வேளைகளும் சீனி போட்ட வெள்ளைப் பச்சை அரிசிப் பொங்கல் தருவதற்குப் பதிலாக, மதிய வேளைகளில் அந்த நேரத்தில் பொதுமக்களுக்கு அரசாங்கம் நிவாரணமாக வழங்கி வந்த 'அம்மா பச்சை' என்ற அரிசியில் சோறு வழங்கப்பட்டது. அந்தச் சோற்றுடன், அந்த நேரத்தில் சந்தையில் என்ன மலிவான மரக்கறி கிடைக்கிறதோ அதில் சிறிதளவு போட்டு குழம்பு என்ற பெயரில் ஒரு நீர்த் திராவமும் வழங்கப்படும்.

அம்மா பச்சை அரிசியைப் பற்றித் தமிழ் பொதுமக்கள் நன்கறிவார்கள். அந்த அரிசியை அன்றைய ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அரசு எந்த நாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்கிறது என்று எம்மில் பலர் அடிக்கடி ஆராய்ந்து வந்திருக்கிறோம். ஆனால் இன்றுவரை அதைக் கண்டு பிடிக்கவே முடியவில்லை. ஏனெனில் அதில் காணப்படும் உமியும் புழுக் கூடுகளும் பிரசித்தமானவை. அதன் காரணமாகவே அரசாங்கம் தனக்கு எதிராகப் போராட்டம் நடாத்தி வந்த தமிழ் மக்களுக்கென அந்த அரிசியை விசேடமாக வரவழைத்து வழங்கிக் கொண்டிருந்தது. அதை ஐ தேகவின் செல்லப் பிள்ளைகளான புலிகள் முதுசமாகப் பெற்று, எம்மைப் போன்ற கைதிகளுக்குப் வழங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

பொதுமக்களில் ஓரளவு வசதியானவர்கள் அந்த அரிசியை ஒருபோதும் சமைத்துச் சாப்பிடுவதில்லை. அது கிடைத்தும், அருகிலுள்ள கடைபொன்றில் மலிவு விலைக்குக் கொடுத்து காசாக்கி விடுவார்கள். சிலர் அதைக் கஞ்சியாகக் காப்ச்சி தாம் வளர்க்கும் மாடு ஆடுகளுக்கு உணவாகக் கொடுப்பதுண்டு. அதிலிருந்து வரும் சகிக்க முடியாத மணம் காரணமாக, அவைகூட சில வேளைகளில் அதை உணவாக்குவதுண்டு. கண்டப்பட்ட சிலர் அந்த அரிசியை மில்லில் கொடுத்து தீட்டி அதிலுள்ள மணத்தை ஓரளவுக்குப் போக்கிவிட்டுச் சமைப்பதுண்டு. சிலர் கழுவிக்க காய வைத்துச் சமைப்பதும் உண்டு.

இதில் உள்ள விடயம் என்னவெனில், அந்த நாட்களில் தமிழ் பகுதிகளில் கடமையாற்றிய கிராம சேவையாளர்கள் உட்பட எல்லா அரசாங்க அதிகாரிகளும் புலிகளின் ஆணைப்படிதான் செயற்பட வேண்டும். இதில் கிராம சேவையாளர்கள்தான் புலிகளுடன் மிக நெருக்கமாகச் செயல்படுபவர்கள். 'கள்ளன் கள்ளனுக்கு உதவி' என்பதற்கிணங்க புலிகளுக்குத் தேவையான எல்லா வேலைகளையும் கிராம சேவையாளர்கள் செய்து கொடுப்பர். பதிலுக்கு கிராம சேவையாளர்கள் பொதுமக்களுக்குச் சேர வேண்டிய விடயங்களில் செய்யும் தில்லுமுல்லுகளை புலிகள் கண்டும் காணாமல் இருப்பர். எல்லாக் கிராம சேவையாளர்களும் அப்படி இல்லையெனினும், பெரும்பாலானவர்களின் போக்கு அதுதான். அதனால்தான் கிராம சேவையாளர்கள் குறித்து அன்றும் சரி, இன்றும் சரி, பொதுமக்கள் மத்தியில் நல்ல அபிப்பிராயம் இல்லை.

புலிகளின் அடுத்த கூட்டாளிகள் பல நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்க ஊழியர்கள். அவர்களில் பலரும் கூட பொதுமக்களின் மடிமீது கை வைப்பவர்கள்தான். 1970 - 77 காலகட்டத்தில் சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்கவின் ஆட்சி நிலவிய காலத்தில் அத்தியாவசியப் பொருட்களுக்குப் பெரும் தட்டுப்பாடு நிலவியது. எல்லாப் பொருட்களும் பல நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாக பங்கீட்டு அடிப்படையில் பங்கீட்டு மேலும் வழங்கப்பட்டன. அதைப் பயன்படுத்தி குபேரர்களான பல பல நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்க ஊழியர்கள் இருக்கிறார்கள்.

அதன் காரணமாக, யாழ்ப்பாணத்தில் பாரம்பரியமாக அரசாங்க உத்தியோகத்தர்களுக்கு இருந்த மாப்பிள்ளைக் கிராக்கி குறைந்து, பல நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்க ஊழியர்களைத் தமது குடும்பத்தில் மாப்பிள்ளைகளாக எடுப்பதற்கு யாழ்ப்பாணப் பெற்றோர் போட்டிபோடும் நிலைகூட உருவாகியது. இந்தச் சூழலை அடிப்படையாக வைத்து சில நாடகங்கள் கூடத் தயாரிக்கப்பட்டு மேடையேற்றப்பட்ட சுவாசியங்களும் நடந்தன.

புலிகளின் ஆணைப்படி, முகவரி இல்லாத பேர்வழிகள் சில பேருக்கு ஒவ்வொரு கிராம சேவகர் பிரிவிலும் நிவாரண அட்டைகள் கிராம சேவகரால் வழங்கப்படுவதுண்டு. புலிகள் அதைக் கொண்டுபோய் பல நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் தமக்கு அத்தியாவசியப் பொருட்களை இலவசமாகப் பெற்றுக் கொள்வர். இது தவிர, ஒவ்வொரு பல நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கும் வரும் பொருட்களில் ஒரு குறிப்பிட்ட விதத்தை அந்தச் சங்கம் புலிகளுக்குக் கட்டாயமாக வழங்க வேண்டும். இந்த அம்மா பச்சை அரிசியையா புலிகள் சாப்பிடுகிறார்கள் எனச் சிலர் எண்ணக்கூடும். ஆனால் அதுவல்ல விடயம்.

புலிகள் தமது இயக்கத்தில் இணைந்து கொண்ட இளைஞர்களின் குடும்பங்களை 'போராளிக் குடும்பங்கள்' என அழைத்து, அவர்களுக்கு மாதாந்தம் சில பொருட்களை வழங்குவதுண்டு. அதற்கு இந்தப் பொருட்கள் பயன்படுத்தப் படுவதுண்டு. அத்துடன் எம்மைப் போன்ற கைதிகளுக்கு உணவு வழங்கவும் இது பயன்படும். எம்மைப் போன்ற கைதிகளின் குடும்பங்களுக்கும் இடையிடையே இந்தப் பொருட்கள் நிவாரணமாக வழங்கப்படுவதுண்டு. நான் கைது செய்யப்பட்டு தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்த நேரம், எமது அயலவர் ஒருவர் எனது மனைவியை வலியுறுத்தி தாவுடியிலுள்ள புலிகளின் காரியாலயம் ஒன்றில் சில நிவாரணப் பொருட்களைப் பெற்றுக் கொடுத்திருக்கிறார்.

பெரும் பொருளாதார நெருக்கடியால் துன்புற்ற போதும், எனது மனைவி அவ்வாறு புலிகளிடம் நிவாரணம் பெறுவதற்கு விரும்பவில்லை. ஆனால் நிவாரணம் பெறும்படி வலியுறுத்திய அந்த நல்லெண்ணம் படைத்தவர் சொன்ன காரணம்

முதற்பக்கம்
யாழ்ப்பாணநகரசபை
ஆணந்தசங்கரி
ஈ.பி.ஆர்.எல்.எப்
ஈ.பி.டி.பி
ஈரஅணல்
நெருப்பு
புளொட்
துர்
டெலோநியூஸ்
இலங்கைநெற்
மின்மகள்
குத்திரம்
மகாவலி
உண்மைகள்
கவிமலர்
கிருத்தியம்
அலை
பூத்தளிர்
எங்கள்தேசம்
நேயால்நடேசன்
விடிவெள்ளி
எங்கன்புமி
தமிழ்புகே
புயல்
புளொட் புகே
யாழ்ப்பாணமீம்
பண்ணியாயின்
யவ்வாருடே
எஸ்.ஆர்.லெம்பட்
பலீர்
தமிழ்பூன்
கவசங்களைதல்
தூங்காத கண்கள்
யாழ்ப்பாணம்
தமிழ்குரல்
துருவம்
தினசரி
இலங்கை முஸ்லீம்
ஆயுர்
ஆறாம் அறிவு
எதுவரை
அறிக்கை நியூஸ்
தாப் நாடு
ARRR
Asientribune
The lka academic
Tamil Week
The Hindu
Daily News
Sunday Times
Daily Mirror
The island
The Sunday Leader
ColomboPage
Sunday Times
CNN

Yarl TV Live

புலிகளின் வதை முகாம்களில் ஒன்றரை ஆண்டுகள் துன்புற்ற தோழர் மணியம் எழுதும் அனுபவத்தொடர்

சிங்களவர்கள் ஆகிய நாங்கள்

யாழ்ப்பாணத்தின் அவலம்!

சொல்ல மறந்த கதை:

ராஜீவ் கொலையாளிகளின் குற்றப் பின்னணி!

தமிழ் மக்கள் இழந்து வரும் சந்தர்ப்பங்கள்

ஐயசேனவும் ராஜகலேந்திரனும்

BBC
Newsnow

வேறு. புலிகளிடம் நிவாரணம் கேட்டுச் செல்லாவிட்டால், எனது மனைவி கஸ்டங்கள் ஏதுமின்றி இருக்கிறார் என புலிகள் நினைக்கக்கூடும் என்றும், அத்துடன் கைக்குழந்தையான எமது பிள்ளையையும் கொண்டு ஒவ்வொரு மாதமும் புலிகளிடம் சென்றால், அதைப் பார்த்து அனுதாபம் காரணமாக என்னை விடுதலை செய்யக்கூடும் எனவும் அவர் எனது மனைவிக்கு எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்.

எப்படியிருக்கிறது யாழ்ப்பாணிய மூளை? ஆணாப்பட்ட புலிகளுக்கே இது தலையை சுற்றுகிற வேலை அல்லவா? அதனால்தானோ என்னவோ எம்மை விசாரணை செய்யும் புலி விசாரணையாளர்கள் அடிக்கொரு தரம், 'டேய் எனக்குச் சுத்துறியோ?' எனக் கேட்டு அடிப்பதுண்டு. என்றாலும் கிடந்து நுழையும் புலிகளுக்கு, கீழாலேயும் நுழையும் விண்ணர்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். இருப்பினும் எனது மனைவி ஒரு தடவைக்கு மேல் புலிகளது நிவாரணத்தைப் பெறுவதற்குச் செல்லவில்லை.

பல நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு ஒவ்வொரு மாதமும் நிவாரணப் பொருட்கள் வந்ததும், புலிகள் என்ன செய்வார்கள் என்றால், தம்மிடம் ஏற்கெனவே சேமிப்பில் இருக்கும் பழைய அம்மாப் பச்சை அரிசியைக் கொண்டுபோய் சங்கத்தில் கொடுத்துவிட்டு, அதற்குப் பதிலாக புதிதாக வந்ததை தமக்கு எடுத்துச் சென்று விடுவார்கள். அந்தப் பழைய அம்மாப் பச்சை அரிசி மேலும் மோசமான நிலையில் பொதுமக்களுக்கு நிவாரணமாக சங்க ஊழியர்களால் விநியோகிக்கப்படும்.

ஒருமுறை யாழ்ப்பாணத்தில் அரிசிக்குப் பெரும் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்ட பொழுது, புலிகள் நீர்வேலியிலுள்ள தமது களஞ்சியமொன்றில் பதுக்கி வைத்திருந்த அம்மாப் பச்சை அரிசியை, ஏராளமான உள்ளூர் பெண்களைக் கொண்டு பல நாட்களாகப் புடைத்துத் துப்பரவு செய்து கடைகளில் போட்டு விற்றுக் காசாக்கிய சம்பவமும் நிகழ்ந்தது. அதேநேரத்தில் 1995 ஓக்ரோபரில் புலிகள் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து இராணுவத்தால் விரட்டப்பட்ட பொழுது, மக்களுக்குப் பயன்படக்கூடாது என்பதற்காக, நாவற்குழி அரசாங்க களஞ்சியத்தில் தாம் பதுக்கி வைத்திருந்த ஏராளமான அத்தியாவசியப் பொருட்களுக்கு தீ வைத்து எரித்துவிட்டுச் சென்ற கொடுமையும் நிகழ்ந்தது.

இந்த அம்மாப் பச்சை அரிசிச் சோறுதான் திடீரென எமது மதிய உணவாக வழங்கப்பட்டது. அந்தச் சோற்றை உண்பதைவிட, புலிகள் முன்னர் மதிய உணவாகத் தந்த சீனி போட்ட வெள்ளைப் பச்சை அரிசிப் பொங்கல் தேவலை என கைதிகள் எல்லோரும் முணுமுணுத்துக் கொண்டனர். அவ்வளவு தூரம் அந்தச் சோற்றில் உமியும் கற்களும் இருந்தன. இதைப்பற்றி புலிகளிடம் சொன்னால் கிடைக்கிறதும் இல்லாமல் போய்விடும் என்ற பயம் எல்லோருக்கும்.

'புனைக்கு மணி கட்டுவது யார்?' என எல்லோரும் யோசித்துக் கொண்டிருந்த வேளையில், செந்தில் என்ற ஒரு கைதி தான் அது பற்றி உணவு கொண்டு வருபவர்களிடம் கதைப்பதாகச் சொன்னான். இந்த செந்தில் கிழக்கு மாகாணம் திருக்கோவில் பகுதியைச் சேர்ந்தவன். புலிகள் இயக்கத்தில் இணைந்து சில வருடங்கள் செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கையில் ஏதோ தவறு செய்தான் என்ற குற்றச்சாட்டில் கைது செய்யப்பட்டு எம்முடன் அடைத்து வைக்கப்பட்டிருந்தான். இயக்கத்தில் இருந்தவன் என்றபடியால், துணிச்சல் இருக்கும் என்ற நினைப்பில் அவனது யோசனையை நாம் அனைவரும் ஏற்றுக் கொண்டோம்.

வழமையாக எமக்கு உணவு கொண்டு வரப்படும்போது, கைதிகளில் இருவர் மட்டுமே சிறைக் கதவுகளுக்கு வெளியே சென்று பிளாஸ்டிக் வாளிகளில் எமக்கு உணவு எடுத்துவர அனுமதிக்கப்படுவர். அவ்வாறு செல்பவர்களில் இந்த செந்தில் நிரந்தரமானவன். மற்றைய நபர் தினமும் மாறிக் கொண்டே இருப்பார். எனவே 'புனைக்கு மணி கட்டும்' வேலையை கைதிகள் எல்லோருமாக செந்திலிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு, அவனை ஒரு ஹீரோவாக நாம் அவதானித்த வண்ணம் இருந்தோம். அவனும் தனது நெஞ்சை நிமிர்த்தி தனது தலைமைத்துவ இலட்சணத்தை வெளிப்படுத்திக் கொண்டான்.

அடுத்த நாள் மதிய உணவு எடுக்கச் சென்ற வேளையில், உணவு கொண்டு வந்தவர்களிடம் செந்தில் எமது குறையை - அதாவது அம்மாப் பச்சை அரிசிச் சோற்றில் கல், உமி இருக்கும் விடயத்தை - ஒருவாறு தெரியப்படுத்தி விட்டான். செந்தில் அதை புலிகளிடம் கூறும் போது நாம் பெரும் உளவியல் நிபுணர்கள் போல, உணவு கொண்டு வந்தவர்களின் முக பாவங்களை அவதானித்துக் கொண்டிருந்தோம். புலிகளின் முக பாவங்கள் பல கோணங்களில் மாறியதை எம்மில் சிலர் நன்றாக அவதானித்தோம். விடயம் முடிந்ததும், செந்தில் ஹீரோ போல உணவை எடுத்துக் கொண்டு வந்துவிட்டான்.

எமது முயற்சிக்கு ஏதாவது பலன் ஏற்படும் என நம்பினோம். ஆனால் அதை நாம் தெரிந்து கொள்ள அடுத்த நாள் மதிய உணவு வரும்வரை காத்திருக்க வேண்டும். அடுத்த நாளும் வந்தது. அம்மாப் பச்சைச் சோறும், மரவள்ளிக் கிழங்கில் ஒரு தண்ணீர் அவியலும் உப்பு, தூள் ஏதுமின்றி துணைப் பொருளாக வந்து சேர்ந்தது. சாப்பாட்டை செந்திலும் உதவியாளரும் சென்று பெற்று வந்தனர். சாப்பாட்டைக் கொண்டு வந்த புலிகள், 'இண்டைச் சாப்பாட்டைச் சாப்பிட்டீடுச் சொல்லுங்கோ எப்படியிருக்கெண்டு' எனச் சொல்லிவிட்டு ஒரு புன்சிரிப்புடன் போய்விட்டார்கள்.

வழமையோல சுற்றிவர ஆட்கள் பிளாஸ்டிக் தட்டுகளுடன் இருக்க சாப்பாடு பரிமாறப்பட்டது. சாப்பிடத் தொடங்கியது தான் தாமதம், எல்லோரும் ஆளை ஆள் பார்க்கத் தொடங்கி விட்டார்கள். அந்தளவு தூரம் வழமையைவிடச் 'சிறப்பானமுறையில்' இன்னும் மேலதிகமாக உமியும் கற்களும் சாப்பாட்டில் கலக்கப்பட்டு இருந்தன. நேற்றைய எமது முறைப்பாட்டுக்கு இன்று கிடைத்த பரிசு இது!

இதைத்தான் பொல்லுக் கொடுத்து அடி வாங்கின கதை என்று சொல்கிறார்கள் போலும்?

தொடரும்ஸ

முன்னைய பதிவுகள்